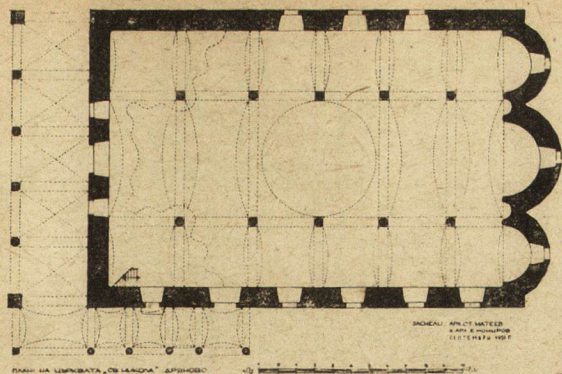

22. Дряново. Църквата „Св. Никола“ (1951) — разпределение

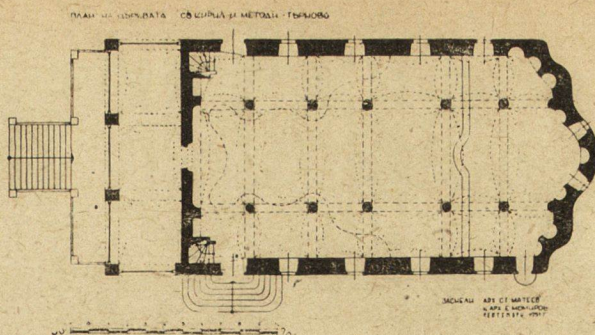
(арх. заснимане: арх. Ст. Матеев и к.-арх. Ем. Момиров, септ. 1951 г.)

двете страни с магазинчета, но за да не се запалва, е направен от бетон, магазинчетата са без комини, студени и зиме не могат да се ползват за стопански цели.

МОСТЪТ НА Р. ЯНТРА ПРИ ГР. БЯЛА (приложение I и III, табл. XXIV—XXIX)

Русенският валия Митхад паша след 1863 г. бе решил да реформира Туна вилает, затова гдето минел и гдето можел, прекроявал и строил. Той се отличил особено в строежа на съобщителни средства — шосета и мостове във вилаета си. Митхад паша почнал и скоро привършил шосетата от Русе през Шумен за Варна, Русе—Търново—Габрово и Балкана, Русе—Плевен—Арабаконак—София и пр., и пр.

През пролетта 1865 г. почнал строежът на шосето Търново — Русе. В Търново в Дервентската махала устройли по тоя случай тържество в присъствието на пашата, на

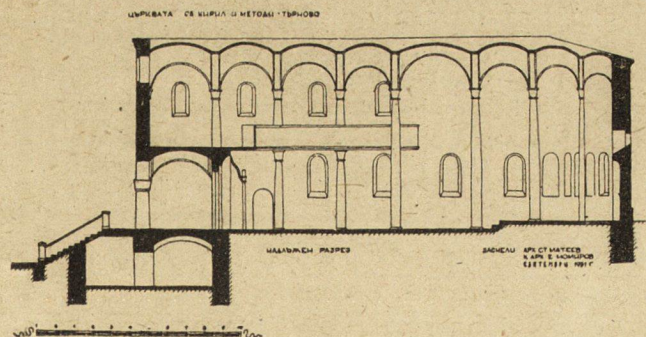
24. Търново. Църквата „Св. Кирил и Методий“, бивша „Св. Атанас“ (1860—1861) — разпределение

(арх. заснимане: арх. Ст. Матеев и к.-арх. Ем. Момиров, авг. 1951 г.)

властта и гражданството, както и на учениците от българските и турските училища. Шосетата се строели както всичко в Турция — ангария. Поради лекия си терен шосейното плато от Търново до Бяла било бързо привършено. Според в. „Дунав“ (1865 г.) — тогавашен русенски областен вестник списван на български, Дунавският областен съвет взел решение шосето Търново — Русе да пресече р. Янтра при гр. Бяла и там вместо стария дървен, често при наводнение събарян мост, да се построи нов, солиден мост. За него валията Митхад паша поискал мнение и сметка от тогавашния областен инженер Людмил Рола Гавронски (поляк на турска служба).¹

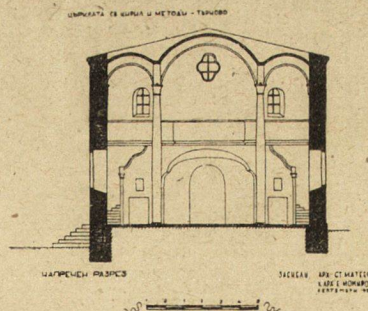
Инженерът отишъл на самото място при гр. Бяла, измерил напречния профил на ре-

¹ Гавронски бил завършил инженерство в Харков (Русия); починал през 1908 г. в София. През 1863 г. е строил жп. линия Русе—Варна. След Освобождението бил градски инженер в Търново, гдето се оженил за българка, имал деца — доскоро български чиновници по БДЖ.

23. Търново. Църквата „Св. Кирил и Методий“, бивша „Св. Атанас“ (1860—1861) — надлъжен разрез

(арх. заснимане: арх. Ст. Матеев и к.-арх. Ем. Момиров, авг. 1951 г.)

25. Търново. Църквата „Св. Кирил и Методий“ бивша „Св. Атанас“ (1860—1861) — напречен разрез

(арх. заснимане: арх. Ст. Матеев и к.-арх. Ем. Момиров, авг. 1951 г.)